

въ жертва намѣсто първороднымъ; а първород-
нымъ, така веки искѹпенъ отъ Бога, поврѣщалъ
са на родителитѣ си. Споредъ този законъ былъ
принесенъ и Богомладенеца Исусъ въ Божіа
храмъ и былъ даденъ на стареца Симеона, за да
го посвѣтътъ на Бога; съ Него наедно съ при-
несли тамъ и дѣтъ гѣрголицы, на истенна без-
грѣшныа нѣмалъ нѣжда отъ очищеніе, нито
Светѣйшата Негова Майка, която родила отъ
Дѣха Свѣтаго, Но Богъ допѣснѣлъ това, като
законоположникъ, за да исплани съвършенно за-
кона, и за да покаже примѣръ на хората съвър-
шенно да са покоряватъ на закона. Въ Христіан-
ската Църква, която има пренабѣщество предъ
Бѣгхозавѣтната, посвѣтаватъ са на Господа
Бога всички новородены дѣца мъжки, и женски,
въ 40-а день отъ ражданието имъ. Пастирѣтъ
на Църквата приносѣ молитвы на Господа Бо-
га за новороденото дѣте, за да го благослови
Богъ, да го освѣти, враздми, ѹцѣломъдри и
отрастѣ въ сѣко добро и благобгодно дѣло, да
прогони отъ него всѣка сопротивна сила съ зна-
мението на Своѣ Кръстъ, моли са за майка
мъ, за да ѣ очисти Богъ отъ всѣкой грѣхъ, да
омыѣ дѣшезната ѣ и тѣлесна нечистота, за да
присѣтствова достойно въ храма Божій и да
пріемни Св. Тайны. Подиръ свършваніе на молит-
вытъ, пастирѣтъ на църквата влѣзва съ младе-
неца въ храма, послѣ на срѣдѣ него, и най по-
слѣ предъ самытъ жертвенникъ, или предъ Цар-